

til en særlig Lovgivning paa dette Omraade, skyldes det, at man som Følge af Trafikflyvningens Udvikling maa anse det for nødvendigt for at sikre Indflyvningen under alle Eventualiteter at udvide det servitutbelagte Omraade — Indflyvningsomraadet — til ogsaa at omfatte Arealer i forholdsvis betydelig Afstand fra Lufthavnen, hvor derfor Bebyggelse m. v. vil kunne tillades i relativt stor Højde. At anvende Ekspropriationslovgivningens Bestemmelser i saadanne Tilfælde, hvor den tilladte Højde er f. Eks. 30—40 m, vilde imidlertid ikke være stemmende med Ekspropriationslovgivningens Forudsætninger, idet der i Tilfælde som de omhandlede vanskeligt vilde kunne tales om nogen virkelig Indskrænkning i den paagældendes Ejendomsret. Hertil kommer de meget betydelige praktiske Vanskeligheder som Følge af den store Mængde Ejendomme, der berøres af Foranstaltningerne, Vanskeligheder, som i Forbindelse med det foran anførte om Indgrebs Ubetýdelighed vilde medføre, at Omkostningerne og Ulejligheden ved Foretagelse af Ekspropriation, hverken for Staten eller for Lodsejerne, vilde staa i noget rimeligt Forhold til Servitutens Betydning for de enkelte Ejendomme.

Under Hensyn til det anførte har man herefter ment at burde foreslaa, at Indflyvningen sikres ved Ekspropriation for de Arealer inden for Indflyvningsomraadet, hvor Højden over Terræn kun maa være indtil 25 m, saaledes at Ejeren her paa almindelig Vis faar tilkendt en Erstatning, hvis Størrelse naturligvis vil variere efter den tilladte Højde og formentlig vil blive ganske ringe, hvor Højden nærmer sig de 25 m. Hvor Højden over Terræn derimod maa være 25 m eller derover, foreslaas Højdebegrænsningerne paalagt umiddelbart i Henhold til Loven uden Erstatning til Lodsejerne, idet der for disse Arealers Vedkommende, hvor selv almindelig høj Bebyggelse vil kunne gennemføres, praktisk talt intet Indgreb gøres i Ejendommens normale Udnyttelse. Det skal i øvrigt bemærkes, at der ifølge Lovforslaget tillægges Ministeren Adgang til, hvor Forholdene taler derfor, at meddele Dispensation fra Servitutbestemmelserne.

Naar man i de her omhandlede Tilfælde af Hensyn til den offentlige Lufttrafik har foreslaaet at begrænse den private Ejers Dispositionsret over hans Ejendom, er det ikke uden Fortilfælde i anden dansk Ret, idet man i flere Lovbestemmelser har begrænset den private frie Ejerraaden under Hensyn til offentlige Interesser. I Undergrundsloven er det saaledes bestemt, at en Lods-

ejer kun i begrænset Omfang kan udnytte Grunden under sin Ejendom, uden at der dog herfor ydes ham nogen Erstatning, en Begrænsning i hans Ejendomsret, der altsaa er tilsvarende den, der ved nærværende Lovforslag er sat for de paagældende Ejers Udnyttelse af Luftrummet over deres Ejendomme derved, at de ikke uden Tilladelse maa bygge højere end 25 m over Terræn. Endvidere kan nævnes Byggelineloven, Naturfredningsloven — specielt Reglerne om Fredning ved Skov og Strand — Byplanloven m. fl. Love, som i Reglen uden Erstatning gør væsentlige Indgreb i særlige Grupper af Ejendommens Udnyttelse.

Selv om Formaålet med nærværende Forslag i første Række er at sikre Indflyvningen til selve Flyvepladsen, har man dog fundet det rimeligt i Forbindelse hermed ogsaa at søge tilvejebragt Mulighed for at sikre Luftfartøjerne imod Luftfarthindringer paa deres videre Passage over dansk Omraade. Til Supplering af Luftfartslovens § 44, hvorefter Anbringelse af Mærker, Belysning eller anden Indretning, der udsætter Luftfartens Sikkerhed for Fare, kan forbydes, har man derfor i Forslaget optaget en Bestemmelse om, at Luftfarthindringer uden for Flyvepladsers Indflyvningsomraade mod Erstatning kan forlanges fjernet eller afmærket, saafremt de paagældende Hindringer frembyder Risiko for Luftfartøjer under disses Passage over dansk Omraade.

Lovforslaget gaar herefter i sine Hovedtræk ud paa følgende:

Indflyvningen til offentlige Lufthavne og Landingspladser skal sikres overensstemmende med en af Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Plan, der angiver Højdebegrænsningerne paa Arealerne inden for Indflyvningsomraadet (§§ 1 og 2);

de fastsatte Højdebegrænsninger skal sikres gennem tinglyste Servitutter, der, for saa vidt angaar Højder indtil 25 m, paalægges ved Ekspropriation og, for saa vidt angaar Højder paa 25 m eller derover, paalægges umiddelbart i Medfør af Loven (§§ 3—5);

farlige Luftfarthindringer uden for Indflyvningsomraadet kan forlanges fjernet eller afmærket (§ 7).

Man har derhos fundet det rimeligt at indsætte en Bestemmelse, hvorefter tilsvarende Regler som de ovenfor anførte med de af Forholdets Natur flydende Ændringer ved kongelig Anordning skal kunne bringes til Anvendelse ved militære Flyvepladser (§ 9).